

Pitztaler Gletscher

**Mittelberg - Bergstation - Kapelle des Weissen Lichtes -
Mittelbergferner - (Braunschweiger Hütte) - Bergstation - Mittelberg**

Een vakantie in het Pitztal, daar hoort natuurlijk een bezoek aan de Pitztaler Gletscher bij. Ook vanuit het Ötztal, het Oberinntal of nog verder, is deze bestemming goed in een dag te doen.

Of het er nu om gaat de hitte van het dal te ontvluchten en een mooie dag op grote hoogte door te brengen, of dat het bezoek is gericht op een wandeling naar de gletsjer of verder, deze bestemming is voor iedereen de moeite waard.

Zo maar even wandelen over de Mittelbergferner is natuurlijk alleen mogelijk voor de meest ervaren bergwandelaars met de nodige uitrusting, maar hier is toch ook een veilige route over het ijs mogelijk voor toeristen als

wij. En dat willen wij wel eens gaan beleven.

Het begint op de grote parkeerplaats achter in het Pitztal bij Mittelberg. Daar vertrekt de Tunnelbahn, een 'trein' die door een tunnel in de berg omhoog gaat, en ons nog geen 10 minuten later op 2841m al weer uitspuugt.

Het is een heldere dag, zodat de eerste indruk bij het verlaten van het Bergstation al indrukwekkend is. Een enorme witte gletsjer tegen de blauwe lucht, daar wordt je wel even stil van.

Uit ervaring weten we dat het op deze hoogte met de ijle lucht verstandig is om eerst even te acclimatiseren, en niet gelijk te zware inspanningen te doen.

We beginnen dan ook rustig aan en bekijken eerst de directe omgeving van het bergstation waar het in 2012 nog een rommeltje is. Hier boven is het een grote bouwplaats, maar dat wisten we al.

De reden van deze bouwput ligt recht tegenover het bergstation, daar ligt de hoogste berg van Tirol, de Wildspitze, met zijn imposante 3774m! Op deze Wildspitze wordt nu

een café gebouwd, te bereiken met een nieuw aan te leggen kabelbaan op 3440 meter hoogte. Het wordt daarmee het hoogst gelegen restaurant van Oostenrijk.

Volgens de brochure kunnen de toeristen in 2013 bij het bergstation overstappen op de nieuwe Kabinenbahn en dan doorreizen naar het nieuwe café. Wij moeten het doen met een kijkje naar de grote kranen in de verte via de telelens en de rotzooi om ons heen voor lief nemen.

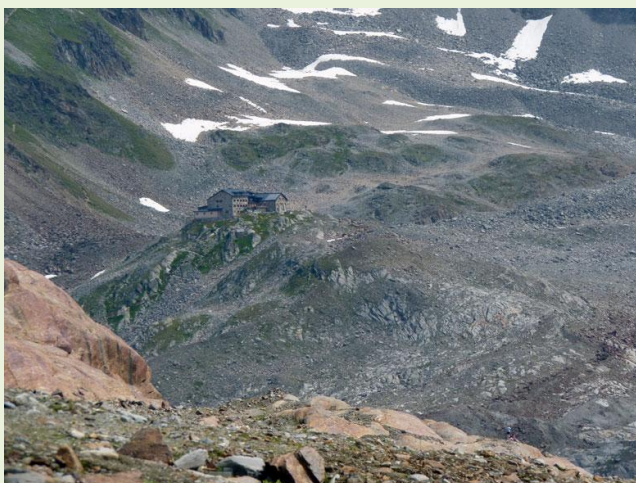
Dan wordt het tijd om de benen te strekken. Ons eerste doel ligt links van het bergstation, de opvallende 'Kapelle des Weissen Lichtes'. Deze bijzondere kapel is opgetrokken uit wit graniet, het altaar bestaat zelfs uit één brok wit graniet.

Voorbij de Kapelle ligt op korte afstand een topje helemaal vrij van de omliggende bergen. Dat is een prachtig uitzichtpunt en natuurlijk wordt dat onze volgende bestemming. Vanaf het topje kunnen we goed rondkijken en een plan trekken voor de rest van de dag. We willen natuurlijk graag naar de eigenlijke Gletscher, nadat een eerdere poging daartoe bij de Kaunertaler Gletscher is mislukt, en bekijken van bovenaf hoe we daar het beste kunnen komen.

Er loopt een brede weg omlaag naar het ijs, maar dan moeten we eerst terug, langs de kapel, en dan linksaf omlaag. Dat wordt een pittige afdaling van ruim 200m tot aan de rand van de ijsmassa. Daar beneden lopen meer wegen, en ze worden druk bereden door vrachtwagens die hun lading omhoog brengen naar de Baustelle.

Voor het transport vanuit het Pitztal is echter ook een weg door de Mittelbergferner gemaakt, en dat is onze kans om eens over een echte gletsjer te lopen zonder speciale uitrusting. Daar gaan we dan ook op af.

Al na een klein stukje afdalen zien we helemaal links in de verte een Hütte in het woeste landschap. Dat moet de Braunschweiger Hütte zijn, deze is te bereiken via de route door de Gletscher. Rechts van ons hebben we dan een geweldig mooi uitzicht op de Wildspitze helemaal rechts, en links daarvan de Taufenkarkogel (3362m) en de Weissen Kogel. (3407m). Tussen deze toppen in overzien we de grote Mittelbergferner en de Brunnenkogelferner. Een prachtig landschap.

Nadat we via een houten brug een wilde beek zijn overgestoken en daarna het laagste punt bereiken bij een volgende beek, zien we daar bij de toegang tot de Gletscherweg een bord staan.

Via de gletsjer naar de Braunschweiger Hütte is het twee uur lopen over het ijs en daarna via een rotspad weer omhoog. Daar dan even verblijven en nog eens terug in minimaal dezelfde tijd, dat gaan we vandaag niet meer redden.

We besluiten die route gewoon een stuk te gaan doen en maar te kijken hoe ver we komen en hoe lang we nog zin hebben. Wel moeten we er rekening mee houden dat er later vandaag onweer aan zit te komen, en natuurlijk dat we in deze ijle lucht die 200 meter weer omhoog moeten naar het bergstation voor dat over ons heen komt.

De weg door het ijs is dan snel gevonden en even later lopen we daadwerkelijk op de gletsjer.

Deze weg is enkele meters verdiept aangelegd, zodat we links en rechts van ons hoge ijsmuren hebben. Het is een prachtig schouwspel van meters dik ijs, blauw licht, en water dat zich een weg baant door het ijs. Overal zitten scheuren en spleten en we raken niet uitgefotografeerd.

Nog maar nauwelijks onderweg wordt ons door de natuur al duidelijk gemaakt dat we absoluut niet van de weg af mogen wijken. Al foto's makend loop ik achter de oudste dochter aan, de rest volgt mij op een afstandje, terwijl er naast me plots met een enorme knal een groot stuk ijs afbreekt en in de diepte in het water plonst. De dames achter mij zagen wat er gebeurde, maar de oudste vooraan niet. Ze schrok enorm, denkend dat ik achter haar met de camera voor de neus van de weg was afgeraakt. Er was even tijd nodig om haar weer te kalmeren na deze shock en het is daarna niet meer in ons opgekomen om de weg ergens even te verlaten.

Hier rond de gletsjer zijn ook schitterende ijsgrotten te bezoeken. Wie het leuk vind kan op enkele dagen per week (dinsdag en donderdag?) gratis met een Bergführer mee om de ijsgrotten te bezoeken. Wij wilden onze eerste dag hier boven eerst zelf op verkenning, maar het klinkt wel erg interessant voor een volgende keer.

Terwijl we over de 'ijsweg' lopen hebben we steeds zicht op de Braunschweiger Hütte in de verte, en rechts ligt de opvallende bergtop 'Linker Fernerkogel' (3277m).

Tussen de Hütte en de Fernerkogel ligt een Sattel die een oversteek naar het er achter gelegen Ötztal en Sölden mogelijk maakt. Op de kaart zo dichtbij, maar hier boven krijgen afstanden een heel andere betekenis.

Nadat we een tijdje de weg hebben gevolgd, besluiten we om te keren naar het begin van de Gletscher en daar een plekje te zoeken voor een lunch uit de rugzakken.

Een paar platte stenen worden tijdelijk benoemd tot stoel of tafel, daarna kan de tafel worden gedekt en genieten we van de boterhammen op een hele bijzonder plek: Aan de rand van een kilometers lange ijsmassa met een aangenaam zonnetje..

Al snel na het eten trekt de lucht achter de 'Rechter Fernerkogel' helemaal dicht, tijd om op te breken en aan de 200m klim terug te beginnen.

maar wel loopt iedereen toch al na enkele minuten klimmen te hijgen en vertraagd het tempo.

Dat valt nog niet mee. Ondanks dat we al verschillende rondwandelingen op grote hoogte hebben gemaakt gaat het zuurstofgesprek al snel opspelen. Met de spieren gaat het prima,

Terug bij de Tunnelbahn kunnen we gelijk instappen en dat doen we ook maar, hier boven zitten met onweer is toch niet plezierig. Vorige week op de Kaunertaler Gletscher zijn we door noodweer verrast, dat toch maar liever geen tweede keer.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2013 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |